Ч. 243. Неділя 12 падолиста (30 жовтня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Справи парляментарні. — З угорского сойму. — Італіяньско-турецка війна.

На четверговім і вчерашнім засіданю палати послів по промовах цілого ряду бесідників, вибрано ґенеральних бесідників в буджетовій дискусиї і по їх промовах дискусию покінчено. Відтак по формальних спростованях приступлено до голосованя і відослано до буджетової комісиї буджет, буджетову провізорию, як також инші предложеня, які були рівночасно предметом нарад.

По відчитаню інтерпеляций засіданє замкнено і назначено слідуюче на второк.

На передвчерашній конференциї клюбових голов, президент сконстатував отсей вислід дискусиї: По полагодженю дорожняних внесень в палаті, наступить перше читанє закона про суспільне обезпеченє, потім дискусия над предложенем про зміну реґуляміну та будуть полагоджені всілякі дрібнійші предложеня. Потім увійде на порядок нарад провізория буджетова і предложеня урядничі. Про перше читанє войскового закона ще нічого не постановлено. Президент міністрів звернув на те увагу, що зі взгляду на зворот в угорскім соймі було би річию бажаною, щоби палата приступила до першого читаня в послідній неділі передсьвяточної сесиї.

„Slav. Corr“ доносить: На вчерашній, т. є. четверговій конференциї в президиєю українського клюбу заявив ґр. Штірґк, що має намір увійти в контакт також з українським клюбом і прихилити его до своєї проґрами. Президия відповіла, що співділанє залежить від певних умов, які мусять бути обговорені і сповнені. Президент міністрів заявив, що умови ті єму знані і все буде старати ся звертати на них увагу. На дальших конференциях обговорить їх і в порозуміню з иншими покликаними чинниками буде старати ся здійснити їх як найскорше.

В угорскім соймі прийшло в сім тиждни до президияльної кризи. Именно на початку вторкового засіданя віцепрезидент Навай відчитав письмо през. Берцевича з повідомленем, що він уступає з гідности президента палати, мотивуючи свою резиґнацию тим, що всї его заходи до привернення парляментарного мира до нічого не довели. Письмо кінчило ся бажанем, щоби в парляменті не запанувала повна анархія. Віцепрезидент, відчитавши то письмо, поставив внесенє, щоби до Берцевича вислати депутацию з просьбою о відкликанє димисиї. Доперва, коли би Берцевич стояв при своїй постанові, треба приймити его резиґнацию і вибрати нового президента. Внесенє се правиця повитала оплесками. Серед опозиции счинив ся гамір. П. Кошут прилучив ся до внесеня Навая, по чім більше як 40 послів з опозиции записало ся до слова в справі внесеня.

На середу заповідало ся бурливе засіданє. Тимчасом в міжчасї дійшло до порозуміня між ґр. Андрашієм і опозициєю. В середу рано наради що до порозуміня покінчили ся. Кошут заявив опозицийним послам, що повело ся дійти до порозуміня з правительством в тім напрямі, що буджет буде полагоджений до кінця року і стапу ex lex не буде. Наради будуть вести ся в той спосіб, що два дни в тиждни будуть призначені на дискусию над войсковим законом а чотири дни дискусиї буджетовій. Технічної обструкциї не буде. Впрочім поза тими уступками опозиция застерегла собі вільну руку. Також реґулямін буде ітерпретований в дотеперішний спосіб.

На вчерашнім засіданю принято резиґнацию президента Берцевича і президентом вибрано дотеперішного віцепрезидента Навая.

Італіяньске правительство проголосило анексию Тріполітанії в хвили, коли в Тріполісї висіла на берег нова, трета з черги італіяньска дивізия. Складає ся она з чотирох полків піхоти, одного полку берсалєрів і двох батальонів ґренадиєрів. Разом з тою дивізиєю находить ся тепер в самім лише місті Тріполісї десять італіяньских полків піхоти, котрі разом з кін-

---

17)

Крізь стіну.

(З францускогo — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Так, той палець так само довгий як четвертий і широкий і кінчастий. То мені вже кілька разів впало в очи.

— Коли так, то ви бачили щось незвичайно дивного. То найособливійша рука в цілій моїй збірці: рука одного з найбільших злочинців на сьвіті, котрий жив перед якими двіста літами.

— О! — скрикнула Алїсия, котрої очи розширили ся зі страху.

Але тепер обудила она знов цікавість Кокеніля.

— А не сказалиб ви мені назвища тої особи чи радше того мужчини, що має таку руку?

— Я воліла би не говорити, по тім, що ви мені сказали.

— Чи він добрий чоловік?

— О, так!

— Любите его?

— Я — певно, люблю его — відповіла, але при тім прибрали єї очи так дивний вид, що Кокеніль покинув ту розмову і сказав вічливо:

— Мусите випити зі мною філїжанку чаю. Зараз его подадуть. Впрочім — ви мені ще зовсім не сказали вашого імени.

— Називаю ся Алїсия Ґренер—відповіла спокійно.

— Ґренер? Але то зовсім не францускe імя.

— Ні, моя родина походить з Бельґії і я маю там ще одного свояка, послідного нашого імени. Він є різьбарем в Бруксели і є для мене дуже добрий. Хотів заплатити за мене ціле удержанє у Боннетонів, але я не хочу бути єму тягаром і працюю в церкві.

Кокеніль уважно їй приглядав ся, коли она говорила. Дивна річ! Дівчина виглядала як правдива аристократка. Звідки она набрала тої постави? А ті руки, якими она в такий принадний спосіб порушала?

— Чи відповісте мені, пані, на одно питанє? — спитав нараз.

Она поглянула на него своїми темними очима і відповіла:

— А що именно?

— Не знаете, в який спосіб ви приходите до своїх дивних слів?

Молода дівчина затрясла ся і промовила майже шепотом:

— Сни не дадуть ся пояснити!

— Ні, загально правда, що ні — сказав лагідно. — Я лиш гадав — от, колиб вам прийшла о тім яка гадка, то скажете мені, правда? — говорив дальше. — А знаете, що близшого про то убийство?

— Ні, не читаю часописий. А кого то убито?

— Одного чоловіка назвищем Мартінец.

— Що? — крикнула. — Той грач білярдовий? Алеж я его знала.

— Ви знали Мартінеца? — спитав Кокеніль майже недовіряючи.

— Так, я его ча то бачила, коли ходила вечером з батьком Боннетоном, або з паном Ґренером, або й з Кітреджем до каварні.

— Отже й Кітредж знав его? Чи були приятелями?

— Они ніколи не сварили ся, або як небудь поріжнили ся?

А коли она якось зволікала з відповідию, додав:

— Мусите бути зовсім щирі.

— Очивидно — відповіла скоро. — Ні, они все були з собою добрі. Я — я думала як раз о чімсь зовсім иншім; але то не має нічого до діла з тим.

Кокеніль налив тепер чаю, який між тим внесла була Мелянія, попросив о позволенє закурити папіроса і велів собі відтак всьо розповісти, що Алїсия знала.

— Яка шкода, що ви не довідали ся імени тої пані — сказав, коли она скінчила. — Але ви би єї знов пізнали?

— О, зовсім певно!

— Прошу, перечитайте мені ще раз єї

ницею, артилериєю і технїчними відділами числять 25 до 30 тисяч людий. З тої армії утворено окремий корпус, котрого команду а рівночасно управу дальших операций обняв сьвіжо до Тріполїсу висланий ґенерал Фруґонї, що уходить за одного з найздібнїйших італїяньских ґенералів. Ґенералови Каневі полишено лише обсяг власти ґенерального ґубернатора Тріполїтанії.

Оголошенєм анексиї італїяньске правительство хотіло очевидячки з гори виключити всякі переговори на підставі задержаня зверхництва султана над Тріполїтанією. Італїяньске правительство надіє ся, що Туреччина, бачучи доконаний факт анексиї і знаючи, що Італїя для удержаня своєї поваги не може від оголошеної раз анексиї відступити, згодить ся на мирові переговори. Взагалї видко, що Італія хоче війну скоро закінчити і тому поспішила ся з оголошенєм анексиї. Як зачувати в дипльоматичних кругах, держави обмежать ся до принятя італїяньскої ноти до відома, бо нота не містить нїякого запитаня, чи держави годять ся на анексию або нї.

Порта вислала до держав протест против анексиї Тріполїтанії з заявою, що анексия противить ся фактичному станови і всякому праву. Туреччина буде дальше боронити свого зверхництва над Тріполїсом.

Новинки.

Львів, 11 падолиста 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував старосту Юл. Бронярского радником Намістництва в Галичинї. — П. Мінїстер рільництва покликав ветеринаря пов. Ів. Вінк. Ґромчакевича до служби в Мінїстерстві рільництва. — П. Мінїстер просьвіти іменував практиканта в комисиї центральній опіки над памятниками дра Володимира Залозецкого асистентом історичним тої комисиї.

— **Львівский руский театр в Стрию.** Саля „Народного Дому“. — Початок пів до 8 вечер. — Білети продає „Народна Товговля“.

В недїлю, 12 с. м. „Паливода“, фарса зі співами і танцями в 4 діях Карпенка Карого.

Ві второк, 14 с. м. „Золоте руно“, драма в 3 діях Пшибишевского.

В середу, 15 с. м. „Оповісти Гофмана“, опера Офенбаха.

— **Друга сокільня у Львові.** Перші загальні збори філїї „Сокола Батька“ на жовківскім передмістю у Львові відбудуть ся в недїлю дня 12 падолиста 1911 о год. 6 вечером в читальнї „Просьвіти“ при ул О'бїзд 6. — Основателї.

— **З Торговельнсї школи Тов. „Просьвіта“.** Дирекция Торговельної школи Тов. „Просьвіта“ оголошує конкурс на стипендию, яку уфундував один жертволюбивець в квотї 120 К для учеників Торговельної Школи. Убігати ся можуть ученики найпильнїйші і убогі. Поданя належить вносити найдальше до 20 падолиста с. р. до Дирекциї. — Дирекция Торговельної Школи тов „Просьвіти“ у Львові подає до відома, що в слїдуючім шкільнім роцї 1912/13 буде потребувати ще одної фахової сили з области торговельних наук. Першеньство будуть мати кандидати іспитовані а дальше ті, що окажуть готовість зложеня іспиту в короткім реченци. Услівя до іспиту: Укінченє Торговельної Академії і 3-лїтна практика в інтересї промислово - торговельнім. Рефлектуючі кандидати можуть засягнути інформаций устно в дирекциї при ул. Котляревского при рускій театральній площі. — Ром. Залозецкий.

— **Філїя Руск. Тов. педаґ. в Золочеві** устроює в недїлю дня 12 с. м. в Золочеві і сусїдних громадах відчити: Про вплив Маркіяна Шашкевича на розвиток национального відродженя в Галичинї.

— **В Камінцї струмиловій** відбуде ся заходом Філїї Тов „Просьвіта“ в недїлю дня 12 падолиста 1911 ювилейно сьвято в память 100-лїтних уродин Маркіяна Шашкевича.

— **Ізза пудля.** До реальности п. п. Банахів при ул. Крунярскій закрадав ся від довшого часу пудель п. Гїньского і з цїлою легкодушностию молодого віку душив дріб. Оногди за то погиб від револьвера п. Банаха, а властитель жертви легкодушної молодечої нерозваги запізвав п Банаха на полїцию доказуючи, що пудель представляв вартість 100 К

— **Краєвий Шкільний Союз у Львові** скликає на 8 грудня 1911, о год. 10 рано в сали „Сокола“ ул. Руска ч. 20 (Дім „Днїстра“) Краєвий Шкільний Зїзд.

Участь в нарадах зволять взяти: Зі Львова: А) І) Всї члени ширшого та тїснїйшого Кр. Шкільного Союза. II.) Всї члени виділів слїдуючих товариств: 1) Просьвіта, 2) Руске Товариство Педаґоґічне, 3) Наук. Тов. ім. Шевченка, 4) Учительска Громада, 5) Взаїмна Поміч гал. та бук. учителів та учительок, 6) Укр. Студентский Союз. — III.) По одному делеґатови виділ товариств: 1) „Жіноча Громада“ і Кружок катихитів, 3) Акад. Громада і „Основа“, 5) Кружок укр. богословів. — IV.) По одному делеґатови редакций украïньских часописий. Б) З краю: I.) По одному: делеґатови філїї товариств: 1) Учительска Громада, 2) „Просьвіта“, 3) Руске Тов. Педаґоґічне, 4) Взаїмна Поміч гал. та бук. учит. та учительок, 5) Сільский Господар, 6) С. У. С. С. — II.) По одному делеґатови повітові орґанізациї українських сторонництв. — III.) По двох делеґатів шкільні комітети. — В) Жертводавцї „Рідної Школи“, наколи зголосять свою участь через свої місцеві орґанізациї. — Г) П. Т. посли парляментарні та соймові.

Звертаємо увагу всїх товариств та орґанізаций, які висилають своїх делеґатів, щоби імена тих делеґатів, як також імена жертводавців, що зголосять свою участь, зволили подати як найдальше до 20 падолиста до відома канцеляриї Кр. Шк. Союза (Львів, Домінїканьска ч. 4), звідки вишле ся для кождого поіменно карту вступу на руки їх орґанізаций чи товариств. В дни зборів не буде видавати ся при вступі на салю нїяких перепусток, тому належить постарати ся о карти в означенім висше реченци. При вступі на салю належить зложити певний даток на „Рідну Школу“ за евентуальні кошти пересилки. Дневний порядок оголосить ся в часописях. — За Краєвий Шкільний Союз у Львові: *Іван Кивелюк, о. Омелян Ваньо, Людвик Сальо.*

— **Дрібні вісти.** Міщаньский реміснячо промисловий союз кредитовий, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, перепровадив ся на улицю Руску ч. 3 І. п., на місце тов. урядників і сьвящеників. — В Мельници відбудуть ся дня 14 с. м. т. є. ві второк о 2 год. по полудни загальні збори філїї „Сільского Господаря“. — Реченець на сьвяточний комерс з нагоди Маркіянового сьвята в Бережанах продовжено до 15 падолиста. Вкладка 4 К. — Сими днями появить ся в продажи календар Тов-а „Просьвіта“ на 1912 р. — В Сяноцї збанкротувала фірма Макс Корнрайх,

---

письмо до Кітреджа. — Ги! Хто то є, кого она вчера рано уважала винним; не сказала? Не говорила також, длячого уважала єго винним і длячого тепер инакше думає?

— Нї — о тім зовсїм не говорила.

Кокеніль встав і перейшов ся кілька разів по комнатї. Вкінци задержав ся перед Алїсиєю і сказав дуже поважно:

— Не можу перед вами укрити, панно Алїсиє, що пан Кітредж находить ся в дуже небезпечнім положеню. Він сильно обтяжений —

— Але невинно! — скрикнула она пристрастно.

— Маймо надію, але мусимо то й доказати, а до того ви може нам допоможете. Правда, ви бажаєте єму добра?

— Я віддала би власне житє за него! — відповіла тепло.

— Отже мусите до него пійти і зробити всьо, що лежить в вашій силї, аби спонукати єго до зізнань. Передусїм мусите старати ся, аби довідати ся імени тої женщини. Він відмовляє всяких зізнань, а ми мусимо чейже мати якусь підойму, коли хочемо єго ратувати. Супротив вас він все таки не буде нїмий.

— О, нї! — відповіла. — Менї вже звірить ся. Але як я до него дістану ся?

— Я знаю директора вязниці дуже добре.

— Але він ще в суді?

— Нї, єго вже перевезли до вязниці. Так роблять все, коли розходить ся о убийство. — Алїсия задрожала. — Отже я напишу до мого приятеля, директора вязниці і дуже єго попрошу, аби зволив вашій просьбі. Може зробить для мене виїмок.

— А коли маю я там піти?

— Зараз тепер. Нема часу до страченя.

Він сїв і написав короткий лист, який їй віддав.

— А тепер послухайте мене — говорив. — Ви мусите вивідати ся деяких річий. Як ви то зробите, то ваша річ, але ми мусимо знати. Єго безпечність, єго цїла будучність зависить від того. А щоби ви нїчого не забули, то буде лїпше, коли поробите собі записки. Ось тут картка.

Тепер подиктував їй кільканацять питань, обговорив їх ще раз з нею і напімнув, аби поважно брала річ і о нїчім не забула.

— Я буду старати ся всїми силами — впевнювала молода дївчина, подаючи єму руку і вибрала ся сейчас в дорогу.

Она всїла до ваґона окружної зелїзниці і вскорі опісля стояла перед великою вязницею Санте. Якийсь вічливий полїциянт показав їй на браму, котра поволи отворила ся, коли она порушила старосьвітский молоток. Пождала хвильку, коли білєт Кокеніля понесено до директора і пішла відтак за дозорцем, котрий єї повів до приватного бюра того високого урядника. Зі страхом і дрожачи на цїлім тїлї, увійшла до комнати.

— Я все на услуги мого доброго приятеля Кокеніля — почав директор Деде, скрививши своє понуре лице до усьміху. — Що можу для вас зробити.

Але коли Алїсия несьміливо виповіла свою просьбу, стиснув директор з невдоволенєм уста і спитав, чи Кокеніль длятого єї сюди прислав.

— Так, пане — відповіла боязливо. — То незвичайний випадок і —

— Незвичайний випадок? — засьміяв ся грубо. — І я гадаю, що незвичайний, бо розходить ся о скрытоубийство.

— Але він невинний—зовсїм невинний— благала Алїсия.

— Що ви в то вірите, то дуже хорошо і природно. Але помимо того я не можу вдоволити вашої просбу. Весело би тут діяло ся, колиб я кождій хорошій молодій дївчинї до вподоби хотїв робити виїмки! Нї моя панї, обжалований сидить в строгім арештї відокремлений: не сьміє з нїким говорити лише з оборонцем, якого кождому убогому вязневи дає ся з уряду.

— Але я приношу єму саме в тій цїли гроші. Ох, пане, позвольте менї поговорити з ним хоч одну хвильку!

Она глядїла на него заплаканими очима і благаючо зложила руки, але він підняв ся нетерпеливо і відповів:

— Не можу і конець! Я міг би утратити посаду. Дуже жалую, панї, але мій час дорогий.

Алїсия опустила очи і бавила ся оловцем, котрим в розсїяню написала кілька слів на лежачій на столї директора бібулї. Єї очи стали при тім дивно непорушні і немов скляні. Нараз она стрепенула ся і підняла ся з засумованим лицем, аби ледве чутним голосом звинити ся і вийти з комнати, між тим як директор поклонившись мовчки знов сїв за стіл. При тім упав єго погляд на підкладку з бібули і він скоро нахилив ся і скрикнув:

— А то що знов?

Молода дївчина оглянула ся і сказала:

— Ах, я певно попсувала вам бібули. Менї то дуже прикро; даруйте.

(Дальше буде).

склад модних товарів. — В дорозі з ул. Куркової на Личаківске кладовище згублено золоту бразлетку. — Поліция арешувала челядника ковальского Антона Гусака, тїгочного брата коваля Лякроа з Лопушної, обжалованого о застрілене правника Франца Мельника. — Якась дівчинка на ул. Городецкій, ідучи вчера зі школи, була так неуважна, що лиш о волос не попала ся під ваґон трамваю. Моторовий на щасте здержав ще в пору віз а дівчинка перепуджена втекла, лишаючи торбу з книжками під возом. Книжки зложено на поліциї і там їх можна відобрати.

— **Про втечу Мирослава Січиньского** наспіли доси такі вісти: Січиньскому очевидно хтось помагав втікати, а може таки й вивів его з вязниці, бо нема ні найменшого сліду якогось вилому і насильної втечі. Двері від келї, в котрій Січиньский ночував, не можна із середини отворити, лиш хтось мусів їх отворити з надворку. Нема також ні найменшого сліду, щоби він перелазив через мур, окружаючий вязницю. При тій роботї мусіли би его були конче побачити вояки, що там в ночи ходять на вартї. Наконець сконстатовано, що Січиньский втік в одїню дозорця вязничного, а з того виходить очевидно, що того одїня хтось мусів ему доставити і помагати перебрати ся. В такім одїню міг він легко переходити попри уставлену сторожу, бо колиб тота не була з ним в порозумінию, могла его легко взяти за вязничного дозорця, тим більше, коли він переходив ще й в супроводї одного або й більше дозорців. Дальше мали сконстатувати, що на постели в келї, коли варта до неї около 2 год. в ночи заглядала, вже его по всій імовірности не було, а лиш коц до накриваня був так випханий, що могло здавати ся, мов би то хтось під ним тежав.

З того всего припускають, що Січиньский втік при помочи бодай одного або двох, коли не більше дозорців, що втеча була вже давнійше уложена і підготовлена і що наступила скорше як над раном. Яко дуже підозріного о дане Січиньскому помочи до втечі, підозрівають дозорця Івана Нуду, котрого арештовано. В его помешканю переведено ревізию, котра мала, як кажуть, доставити обтяжаючий его материял. З припорученя прокураториї державної перевів директор станиславівскої поліциї п. Лукомский ревізию в помешканю матери Січиньского. Ревізия позістала без успіху, а матїр приняла вість о втечі сина зі здивованою міною. Декотрі ґазети доносять, що арештовано якогось Вовчука, сина дозорця вязниць, бувшого ученика реальної школи.

Про втечу Січиньского і обставини серед яких она наступила, розповідають несотворені річи. Так н. пр. деякі львівскі ґазети пустили були чутку, що она стоїть в звязи зі спроневіренем в москвофільскім банку „Самопоміч" в Станиславові, що єї підготовив і допоміг до неї якийсь тайний комітет, що в Станиславові „перебував вчера др. Стефан Федак, адвокат і синдик банків руских, знаний зі своєї жертволюбивости на українські народні цїли"; що Січиньского забрав якийсь самоїзд і відвіз до угорскої границї; що з Січиньским втекло рівночасно ще кількох дозорців і наконець, що він поїхав дорожкою в сторону як до Товмача і що его в Палагичах — вже зловлено. Всї ті вісти суть очевидно видумками задля сензациї а по части й інтересу, то й годі в них дослухати ся правди. Вчера розпродувано у Львові навіть додаток до „Wiek`у Now`ого" з телеґрафічною вістию о зловленю Січиньского, що однак доси не потвердило ся.

Телеґрами.

Будапешт 11 падолиста. В угорскій палатї послів поставив пос. Гуссар інтерпеляцию що до наміреної операциї італїяньскої фльоти в Еґейскім мори. Відтак вела ся дальша дискусия над реформою войсковою.

Париж 11 падолиста. Начального редактора часописи „Guerre sociale" (Суспільна війна) Ґустава Герве засуджено за обиду армії і антимілїтарну аґітацию на 2 роки вязниці і 1000 франків грошевої кари, а видавця тої часописи засуджено на 6 місяців вязниці і 500 франків грошевої кари.

Париж 11 падолиста. В Тунісї допустили ся Араби убийств на многих стациях зелїзничих. В наслїдок того заведено в Тунісї стан облоги.

Константинополь 11 падолиста. З островів архіпелаґу втікає богато жителїв з обави перед операциями італїяньскої фльоти.

Льондон 11 падолиста. В палатї послів заявив секретар державний, що Анґлія доси не признала анексиї Тріполіса Італїянцями.

Шанґай 11 падолиста. З Фучу доносять: Манджури намагали ся в ночи кілька разів підпалити оселю чужинців. Революціоністи відрубали голови 27 Манджурам. — Правительственні войска в Нанкінї рабують місто і убивають всїх Хінців, що перестали носити волосе сплетене в косу. Число убитих в послїдних 24 годинах Хінців виносить що найменше 1000. Від вчера рана 50.000 жителїв покинуло місто і виїхало до Шанґаю. Цїсарскі войска мають вже мало муниції.

Цїна збіжа У Львові.

дня 10-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·—	до	12 80
Жито	9·60	„	9·80
Овес	8·20	„	8 40
Ячмінь пашний	7·80	„	8 30
Ячмінь броварний	8·50	„	10 —
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10 —	„	14 —
Вика	9·50	„	10·50
Бобик	8 80	„	9 20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80 —	„	90 —
Конюшина біла	100·—	„	105 —
Конюшина шведска	75·—	„	85 -
Тимотка	65 —	„	75 -

Надіслане.

Царский прибічний лікар, проф. Здекавер, президент найвисшої Ради здоровля в Петербурзї доносить: По переведеню мною дослїдів мушу заявити, що природна гірка вода **Франц Йосифа** є певним і сильним розвільняючим средством.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 10/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 600.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·28**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{22}, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, 1^{30}, **2**, 5·43, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·57, **6^{26}**, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·09.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.